

anno dñi m̃ cc. lvi Karolus
 impator placita habuit. apud
 Wulenberg ubi multi principes
 conuerunt. abbas quoq. m. gene.
 de Brandes. Clerici suū oragistm
 Henricū Spichwardi pro negocio
 suo expediendo ibi tñsmisit. qui
 inde rediens. p̃bendam m̃churico
 ap̃faro impatore impetravit.

aur terra & germen saluatoreni.
 mine dominatoreni terre depetra de
 syon. aperiat aera. ecce apparebit
 ierit simonem fecerit expectacum
 tardabit. ecce dominus noster cum
 luminabit oculos seruorum suorum
 dictur uirga de radice iesse & flos de
 & erit iusticia cingulum lumboru
 in renem eius. Cretiquidee super eum
 tus sapiencię & intelletus. fient iusticia.
 uirulus euocabitur deus fortis ipse sedebit
 uid patris sui & imperabit cuius potestas
 eius. Ipse benedicentur omnes tribus
 & magnificabunt eum. Cuius.
 quia p̃p̃est.
 & ueniat ad saluandum nos & uia & uia.
 us cunctis gentibus & replebitur gloria
 uia. Cuius praua uideret & asspera
 domine & nobis tardant & uia. Domi.

qd sic se in affirmationibus habet. ita quoque in negationibus: ut theophrastus acutissime
 perspexit. Sunt enim consequentia in affirmationibus. ut necessitas consequetur et pos-
 sibilitas. possibilitatem uero necesse nec necessitas consequetur. Idem quoque potest per
 spicientibus. in negationibus apparebit. Veniens namque negatio in necessario faciensque
 huiusmodi negationem. quae dicitur non necesse uero necessitas infringit. & totam propo-
 sitionem ad possibile duxit; Quod enim non necesse est. falso rigore necessitatis. ad possibi-
 litatem perductum est. sed possibilitatem necesse sequebatur nec necessitas. Recte igitur
 falso huiusmodi necessitate ad possibile perductum cum negatio dicitur non necesse esse. nec non esse
 nec contingere esse consequitur. Rursus quid dicitur possibile esse. si eiusdem denegatio. ne-
 gationis addatur. tollo possibile et ad necessitatem perpetuam. negatiua
 forma totam propositionem reuocat. ut non possibile. Quod enim non possibile fieri non potest
 ut sit quod autem fieri non potest. ut sit. necesse est ut non sit. Ergo necessaria quando uero
 habet haec propositio. inquit dicimus non posse esse aliquid. Sed necessitate sequebatur
 essentia et impossibilitas. non necesse autem esse ad possibilitatem respicit. Recte igitur
 non necesse esse quod est in possibilitate sequetur propositionem quod dicitur non posse esse. quod ne-
 cessitatis. Alii ergo ordines propositionum sunt. uultam eadem ut necessitate con-
 ta sequuntur possibilitatem uero necessitas non sequitur. Hic oritur questio subdilis. Nam
 necessitate sequitur possibilitas. non necesse autem possibilitatem finis est cur non necesse esse
 sequitur id quod dicimus non necesse esse. Nam si possibilitas sequitur necessitate non necesse.
 autem esse possibilitatem sequi debet necessitate id quod non necesse predicamus quod hoc modo dissol-
 uitur. non possibile esse quum quum uero habeat necessitatis. differt tamen in necessitate.
 ut illud affirmatiuum habet speciem. illud uero negatiuum. sic etiam possibile esse. &
 non necesse esse differunt eorum. ut illud affirmatiuum illud uero negatiuum.
 cuius significationis eadem sit. Sed necessitate affirmatio possibilitatis. et con-
 tingens sequebatur. Quum quum tamen possibilitatem inuenitur. eique consentiat
 id quod dicimus non necesse esse. tamen negatio quod dicitur. Recte igitur affirmationem
 quod est necesse esse non sequitur negatio per quam aliquid non necesse esse proponimus. hanc
 quod est huius solutionem questionis theophrastus uir doctissimus repperit. Nos autem